

Kreaturer nedslagne, har denne uden Ophold at lade Kreaturerne syne af en Dyrlæge, der efter Undersøgelsen uophødelig indberetter til Politimesteren, om bemeldte Dyr lide eller formodes at lide af Tuberkeltøring eller ikke. Gaar Indberetningen ud paa, at Dyret lider eller formodes — selv i saa Fald skal det ske — „at lide af Sygdommen, skal det dræbes. Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af tre af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen.“ Lad os tage de praktiske Forhold. Det ærede Medlem er jo en praktisk Mand og anbefaler selv at gaa en praktisk Vej og ikke en theoretisk. Nu kommer der en Dyrlæge ud og siger: det Kreatur mistænkes for eller formodes at lide af denne Sygdom. Saa bliver det taget til 20 Kr. — det beror jo paa, hvor lidt eller hvor meget det er angrebet. Derfra gaar Hud, der koster maaske 6, 7, 8, lad os sige 8 Kr., der bliver altsaa 12 tilbage. Deraf faar saa Bedkommende de 6. Vi have derimod i Modsetning til det ærede Medlem tænkt os, at naar der dannede sig saadanne Forsikringsforeninger, saa skete det paa samme Maade som de nuværende Forsikringsforeninger overfor andre Uheld, at man skal lade Dyret tagere 2 Gange aarlig, f. Ex. Joraar og Efteraar, og den Tagationsværdi, det da staar til, skal benyttes ved Nedslagningen. Det kan være, at selve Forslagets Text er misvisende, naar der staar nederst paa Side 7: „Eieren $\frac{2}{3}$ af tuberkelhyge Dyrs før Nedslagningen tagerede Salgsværdi“. Kan være, det kan misforstaaes; men det er Udvalgets Mening, at man har tænkt sig Foreninger dannede saaledes. Jeg kan altsaa med min bedste Villie og med al den Velvillie, jeg kunde ønske at vise overfor det ærede Medlem, der jo forøvrigt ikke var fri for at være lidt haard overfor Udvalgets Flertal, ikke se Udset, end at Udvalgets Forslag maa langt foretraktes for det ærede Medlems. Men jeg skal endnu afvente at høre, om det ærede Medlem giver os en Forklaring, hvorved man bliver istand til at forstaa dem paa en anden Maade, end jeg nu gjør. For ere de som sagt bedre, tænker jeg, at ikke blot jeg, men jeg kan gjerne sige mine Kolleger i Udvalget med, kunne slutte os til dem. Jeg skal ikke opholde mig længere ved det ærede Medlem. Jeg ønskede gjerne at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bønløkke), som har stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at de 2 Gange aarligt Efterhyn skulde ændres til 1 Gang. Det har jo været drøftet i Udvalget, hvorvidt det var nød-

vendigt at faae 2 Gange aarligt Efterhyn af Kreaturer, og man har da, i alt Fald Flertallet, været af den Formening, at der var den største Sikkerhed, naar de bleve syne paa forskjellige Marsstider, derved sikrede man sig bedst, at begyndende Spirer til denne Sygdom bleve opdagede. Naar nu det ærede Medlem har foreslaaet een Gang, og Indenrigsministeren her sluttede sig dertil, saa siger jeg dog overfor det, at jeg foretrakker fremfor det, om man kunde det, da hellere at sige: 2 Gange aarligt Efterhyn, og Halvdelen betaler Foreningen selv. Derved vilde man have Indenrigsministeren sikret imod, at Regningerne løb for høit op, og det vilde blive samme Princip, man ellers anvender: Halvdelen fra hver Side. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad den høitærede Indenrigsminister udtalte angaaende vore Forslag; det, mener jeg, vil der være god Leilighed til for vor ærede Ordfører. Men da jeg tillod mig, ganske vist ubevidst, at rette en Ufbrydelse til den høitærede Minister, vil jeg dog ogsaa gjerne sige, hvad jeg mente. Naar den høitærede Minister klagede over, at man ved vore Forslag ikke havde den fjerneste Sikkerhed for, at Ministeren fik Haand i Hanke med Foreningerne, saa tillod jeg mig at henvise til Slutningen af Vædringsforslag Nr. 18, hvor der staar: „For at opnaa Statshjælp skulle dog de paagjældende Foreningers Bedtægter forinden have Indenrigsministerens Godkendelse, ligesom Foreningerne maa underkaste sig de Forskrifter, som Ministeren maatte give for at skaffe sig Sikkerhed for Bedtægternes Overholdelse“. Deraf synes jeg, at det klart og tydeligt fremgaar, at de maa have Ministerens Godkendelse; og Ministeren har sjo udtalt, at han selvfølgelig ikke vil foreskrive Regler for, hvorledes Meieriforeninger eller Kvægavlsforeninger have det overfor andre Forhold. Han vil kun paase, at deres Regler ere i Overensstemmelse med nærværende Lovforslag, forsaavidt det bliver til Lov. Saa staar her udtrykkelig: „Statshjælp!“ Dette Dyrlægetilsyn, som helt eller delvis bliver gratis, er det ikke Statshjælp? Ja, er det ikke tydeligt nok, saa tænker jeg ikke, der kan være nogen Uenighed om at faae det redigeret tydeligere. Jeg vil nu, forinden jeg slutter, anbefale Thingets ærede Medlemmer at stemme for Udvalgets og Flertallets Forslag. Jeg tror — og deri er jeg fuldtud enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds — at det er et Forslag af indgribende Betydning overfor alle Samfundsklasser og ikke overfor Landbruget alene, for vel er den ærede Ministers Udtalelse om, at han ikke skal staa som Minister for Land-